

Sygn. akt: VIII C 1474/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 23 października 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Jakimów

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2014 roku we W.

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko T. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt VIII C 1474/13

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 28 lutego 2013 r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego T. K. kwoty 2.085 zł z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podała, że pozwany zawarł z Wyższą Szkołą (...) we W. umowę o świadczenie usług edukacyjnych w zamian za wynagrodzenie w postaci czesnego. Strona powodowa nabyła wierzytelności z tego tytułu na podstawie umowy z dnia 28 września 2012 r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany podniósł zarzut bezpodstawności roszczeń wobec faktu, iż pozwany nigdy nie podjął studiów w wyższej szkole i zgodnie z regulaminem umowa powinna zostać wypowiedziana przez Szkołę. Nadto podniósł zarzut przedawnienia roszczeń dochodzonych pozwem, wskazując, iż termin zapłaty ostatniej z rat czesnego przypadał na sierpień 2007 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 października 2006 r. pomiędzy Wyższą Szkołą (...) we W. a T. K. została zawarta umowa o naukę na studiach I stopnia. Czesne za I rok zostało podzielone na raty, przy czym płatność ostatniej z rat przypadała najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2007 r.

Dowód: - umowa o naukę na studiach I stopnia z dnia 6.10.2006 r. – k. 49

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Twierdzenia pozwanego odnoszące się do niepodjęcia przezeń nauki w szkole wyższej pozostawały bez wpływu na treść rozstrzygnięcia o tyle, że pozwany nie wypowiedział pisemnie umowy o naukę przed końcem I roku. Natomiast Sąd uwzględnił podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczeń.

Sąd jest zobowiązany do uwzględniania stanu faktycznego i prawnego na dzień zamknięcia rozprawy. W tymże dniu obowiązywała już ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1198), która weszła w życie z dniem 1 października 2014 r. Zgodnie z art. 1 ust. 105 ustawy zmieniającej, do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym został wprowadzony art. 160a ust. 7, stanowiący, iż roszczenia wynikające z umowy w sprawie odpłatności za studia lub usługi edukacyjne przedawniają się z upływem trzech lat. Zgodnie zaś z art. 32 ustawy zmieniającej, do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy [Prawo o szkolnictwie wyższym], zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej stosuje się przepis art. 160a ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą.

Z powyższego wynika, iż bieg terminu przedawnienia w przypadku roszczeń wynikających z umów zawartych przed wejściem w życie nowelizacji należy oceniać według nowych przepisów, co oznacza, że roszczenia dochodzone pozwem przedawniły się z upływem trzech lat, licząc od końca sierpnia 2007 r., a zatem już przed wniesieniem pozwu przez stronę powodową jako niekwestionowanego następcę prawnego Wyższej Szkoły (...) we W..

Wobec wejścia w życie ustawy nowelizacyjnej, argumenty obu stron odnoszące się do kwestii sposobu liczenia terminu przedawnienia roszczeń z tytułu odpłatnej nauki w szkole wyższej stały się bezprzedmiotowe, albowiem art. 160a ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym od dnia 1 października 2014 r. jednoznacznie określa termin przedawnienia w przypadku tego typu umów.

Stąd orzeczono jak w sentencji, opierając orzeczenie o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c.